

ВИСОКАТА ЦЕНА ДА ПРИТЕЖАВАШ ХРИСТОС

Дейвид Уилкерсън
28 Април 2003

Матей ни казва, че Исус говореше на народа с притчи: „Всичко това Исус изказа на народа с притчи, и без притчи не им говореше; за да се изпълни реченото чрез пророка, който казва: ‘Ще отворя устата Си в притчи; ще изкажа скритото още от създанието на света’” (Матей 13:34-35).

За много християни днес притчите звучат доста разбираемо, но според Христос, във всяка казана от Него притча се съдържа една невероятна тайна - истина, отнасяща се до Царството, която е открита само за онези, които търсят усърдно.

Много вярващи преминават набързо през притчите, мислейки си, че виждат един очевиден урок и бързо продължават напред. Или пък отхвърлят смисъла на притчата, като неприложим за тях. Вместо това, те се обръщат към писанията на Павел, за да търсят „по-дълбоки истини”. Искат богословие, което е ясно за разбиране и подробно разяснено.

Но аз си мисля за две от притчите, които Исус каза на Своите ученици. По мое мнение, те съдържат може би някои от най-дълбоките истини, които всеки вярващ трябва да разбере:

„Небесното царство прилича на имане скрито в нива, което, като го намери човек, скрива го, и в радостта си отива, продава всичко що има, и купува оная нива. Небесното царство прилича още на търговец, който търсеше хубави бисери, и, като намери един скъпоценен бисер, отиде, продаде всичко що имаше и го купи” (Матей 13:44-46).

Може би си мислите: „Кое е скритото в тези истини? Всички знаем, че Исус е перлата с огромна цена; съкровището, заровено на нивата. Това не е голяма тайна”. Казвам ви, има скрита манна в тези две притчи и само шепа вярващи са я открили. Защо? Защото останалите не отделят време да копаят като човека в тази притча. Всъщност, тези двама търсещи души - копаещият човек и упоритият търговец – правят ясен смисълът на казаното от Исус: Божиите тайни трябва да бъдат търсени повече от всичко друго в живота.

Библията ясно посочва, че има Господни тайни: „Но (Бог) интимно общува с праведните” (Притчи 3:32). Тези тайни са били неизвестни още от основаването на света, но Матей ни казва, че са заровени в притчите на Исус. Тези скрити истини имат власт наистина да освободят християните, и все пак, малцина са готови да платят високата цена да ги открият.

Всички знаем, че дарът на спасението е безплатен. Исус изцяло плати цената за нашето спасение за цялата вечност. „А с Неговата благодост се оправдават даром” (Римляни 3:24).

Нещо повече, Той ни кани да пием от постоянно течащия извор на благодатта: „Който иска, нека вземе даром водата на живота” (Откровение 22:17).

Бях свидетел на радостта, която тази благодат носи, когато наскоро проповядвах в Италия. В събранията хиляди излизаха напред, за да приемат Исус. Тези хора не просто декламираха молитвата на грешника, а се молиха в дълбочина, плачейки, изповядвайки греховете си и призовавайки Господ. Те бяха освободени, спасени и избавени чрез силата на Святия Дух.

И все пак, в притчата за сеяча, Исус предупреждава, че не всеки, който Го изповядва, ще продължи във вярата. Според притчата, някои от семената (евангелието) ще паднат на добра земя. Това семе ще пусне корен, ще порасте и ще даде плод. Но други семена ще паднат върху каменисти терени и ще изсъхнат преди да развият корени. А трети семена ще паднат на трънлива земя и Сатана бързо ще ги грабне.

Вярвам, че настъпва голямото отстъпление, за което Исус пророкува.

Едно ужасно вероотстъпничество е завладяло множеството вярващи, особено в харизматичните кръгове. Много от тях обръщат гръб на изобличаващото, подтикващо към действие проповядване, за да търсят учители, които удовлетворяват плътта им. Те са измамани от това, което Павел нарича „друго благовестие, друг Исус”. Ушите им ги сърбят да слушат поучения от фокусирани върху парите проповедници на просперитета.

Видяхме това да се случва по време на кръстоносните походи в Европа. Италианските християни ни казаха за американски евангелисти, които изпразнили джобовете на хората, качили се на своите частни самолети и казали: „Чао /на италиански – бел.р./, довиждане!”

Но Исус предвиди всичко това. Той погледна напред през историята към нашето съвремие, и предсказа всичко, което щеше да дойде: отхвърлянето на благочестивото изобличение, възходът на Евангелието на спокойствието, на плиткото учение на тези, които угаждат на плътта си, отпадането на множествата. Всъщност, Той предупреди, че в последните дни любовта на много вярващи ще охладнее. Ревностни в миналото служители ще охладнеят или дори ще изстинат, и ще превърнат скъпо струващата благодат на Христос в похотливост. Ще проповядват за Неговите прошка и благословения, които не струват нищо за никого. Хората ще бъдат оставени необезпокоявани в греха си и това така ще наскърби Господ, че Той казва, че ще ги изплюе от устата Си.

Ето защо Исус свика закрито заседание със Своето близко обкръжение от ученици. Писанието казва: „Тогавя Той остави народа и дойде вкъщи. И учениците Му се приближиха при Него и казаха: ‘Обясни ни притчата за плевелите на нивата’” (Матей 13:36). Исус иска да отвори очите на последователите Си към по-дълбокия смисъл на притчите Си. Той знаеше, че те се нуждаят от истината, за да ги съпътства тя във времена на голяма съблазън.

В това закрито събрание, Христос разказа двете притчи, за които споменах по-рано - за съкровището на нивата и за перлата с огромна цена. Тези две притчи са само три стиха в Библията. И все пак, в тях са запечатани Господни тайни, които според Него са били скрити

от създанието на света, и които съдържат Неговите вечни цели, които ще се разкрият на посветените Му служители.

От едно просто, бързо изследване, използвайки библейски коментари, е възможно да се определят кои са тези бисери на истината в двете притчи. Но това не е всичко, което Писанието казва, че трябва да направим. Исус описа човек, който усърдно копае. И ако истините на Божието царство са погребани дълбоко в притчите на Христос, ние също трябва да копаем усърдно, за да намерим откровението.

Питам ви: кой е готов да се труди упорито, за да намери тези тайни? Кой ще чака търпеливо Господ да му разкрие Своите тайни? Кой ще чака достатъчно дълго в Святия Дух, за да възприеме Неговите животворни истини?

Вярвам, че достатъчно дълго стоях в тези две притчи, за да получа поне загатване за истината, скрита в тях. Мога да кажа, че те са това колко е скъпо притежаването на Христос. Много християни преминават през живота, задоволявайки се с толкова вяра, колкото да преживяват. Те искат от Исус само колкото да стигнат до рая. Могат да видят някои практически истини в притчите Му, но никога не откриват животворната истина, заровена дълбоко в тях. От друга страна, тези две притчи ни казват, че Христовата скъпоценна истина бива намерена само от гладни и посветени търсещи я хора. Очите на тези, които Го преследват с цялото си сърце, ще се отворят напълно за тайните на изобилния живот.

Исус започва тези две притчи с думите: „Нека ви кажа на какво се уподобява небесното царство” (вж. Матей 13:44). Христос не говори тук за небето така, както ние мислим за него: царството в слава с Отца. Не, Той има предвид небесното царство на земята. Всъщност, Той казва: „Ето как точно сега можете да притежавате пълнотата на небето в сърцето си. Но първо нека ви кажа какво ще ви струва, за да я получите”.

Как да получа рая на земята? Двете притчи показват ясно това: като притежаваме Христос в цялата Му пълнота, което е скъпо струващо начинание.

1. Първата притча е за съкровището на нивата.

„Небесното царство прилича на имане скрито в нива, което, като го намери човек, скрива го, и в радостта си отива, продава всичко що има, и купува оная нива” (Матей 13:44).

Първо искам да попитам: какво представлява нивата тук? Тя символизира християнизирания свят. Това е всяка една област, където евангелието е проповядвано и прието. Разбира се, църквата е част от тази нива. Има нива на вътрешна и на външна мисия. Човекът, който се труди на нивата, представлява всеки, който служи на Исус.

Този човек е научил от надежден източник, че това съкровище е заровено някъде в тази нива. По същия начин днес на нас ни е казано: „В Когото са скрити всичките съкровища на премъдростта и на знанието” (Колосяни 2:3). Докато другите работници на нивата се трудят неохотно, този човек започна да копае с бързи темпове. Той прекара часове, дни, седмици в упорито търсене на съкровището.

Кой е този човек? Той представлява всеки предан слуга, който е чул това, което пророците говореха за Исус: „Ще отворя устата Си в притчи; ще изкажа скритото още от създанието на света” (Матей 13:35). Този човек не се интересува от това какво мислят другите за него. Той твърдо е решил да разрови Божието скрито съкровище, и знае, че единствения начин да го намери, е като го търси с всички сили. Така той копае и копае, напълно решен да го намери.

Кое беше съкровището, което търсеше? Това беше невероятното откровение, че Христос е всичко, от което се нуждае. Неговото съкровище беше да знае, че цялата радост, насока и цел, всъщност самото богатство на небето, са негови в Исус. Няма значение пред какви изпитания беше изправен. Той знаеше, че в Христос, на него му беше даден всеки ресурс. Исус беше неговото всичко във всичко.

Когато този човек най-накрая намери съкровището, той направи нещо интересно: веднага го скри. „Което, като го намери човек, скрива го” (Матей 13:44). Какво прави той? Защо ще скрива това прекрасно, новопридобито богатство?

Намираме обяснение в свидетелството на Павел. Апостолът ни казва: „А когато Бог, Който още от утробата на майка ми беше ме отделил и призовал чрез Своята благодат, благоволи да ми открие Сина Си, за да Го проповядвам между езичниците, от същия час не се допитах до плът и кръв, нито възлязох в Ерусалим при ония, които бяха апостоли преди мене, но заминах за Арабия, и пак се върнах в Дамаск” (Галатяни 1:15-17).

На Павел беше дадено едно невероятно откровение за Христос. Но защо избра да го запази в тайна? Защото това съкровище беше изключително скъпоценно за него, по-скъпо от каквото и да било друго. Разбирате ли, Павел беше постил за тази истина, беше се молил за нея, търсеше я усърдно. Той беше служил на Бог прилежно като фарисей, но без знанието на истината (вж. Римляните 10:2). И сега, след като намери истината, която беше Христос, той не искаше да бъде лишен от нея.

Затова Павел отиде в пустинята на Арабия, за да скрие своето съкровище. Всъщност, той „продаде всичко, което притежаваше, за да купи нивата, където беше заровил съкровището” (вж. Матей 13:44). Така Павел декларираше: „Аз не искам никой или нищо да ме отклони от тази велика истина, която открих в Христос. В момента не искам да слушам мнението на другите хора за нея. Аз трябва да я притежавам, и ще я споделя, едва след като разбера пълното великолепие на това, което открих”.

Представям си работникът на нивата в притчата как се удивлява на това, което е намерил. След като отвори сандъка, той взе своето съкровище, разгледа го и му се зарадва. Но на момента усети, че не е достатъчно да го държи и да се взира в него. Той си каза: „Аз трябва да го имам, изцяло да го притежавам. Ако успея, то ще ми помага до последния ми земен ден”.

Павел е един пример на тези, които са открили безценното съкровище на откровението от сърцето на Христос. Той копа дълбоко, намери съкровище и се зарадва на откритието си, но го скри дълбоко в сърцето си. Той каза: „Не е достатъчно за мен просто да се възхищавам от Исус или да Му се удивлявам. Нуждая се Той да живее вътре в мен. Трябва да го имам така,

както имам своя живот. Нямам нужда от повече богословие за Спасителя. Прекарах цял живот в учене на доктрини. Моят фокус сега е да познавам Христос и да Го притежавам. Искам Исус да живее чрез мен и моето старо е да умре”.

Когато Исус каза, че работникът на полето „продаде” всичко, което имаше, на гръцки език това означава „изтъргува” или „направи бартер”. То е размяна на стоки или услуги без използване на пари. С други думи, това, което се търси, не може да бъде купено.

Това разширява още повече смисълът на притчата. Исус казва: „Но това, което беше за мене придобивка, като загуба го счетох за Христа. А още всичко считам като загуба заради това превъзходно нещо - познаването на моя Господ Христос Исус, за Когото изгубих всичко и считам всичко за измет, само Христа да придобия” (Филипяни 3:7-8) .

Кой зарови съкровището в нивата?

Нашият Творец Отец притежава всичко, и Той е собственикът на нивата, където е заровено съкровището. Това означава, че Той е Този, Който го зарови там. Той знаеше, че човекът, който копае на нивата е беден. В крайна сметка, богатите не се занимаваха с ръчен труд. Затова той трябваше да дойде при собственика и да направи бартер, за да купи нивата.

Ние знаем, че не можем да купуваме духовните неща с пари, и затова, как е възможно да си купим нещо от нашия благословен Отец? Исая отговори: „Дойдете, купете вино и мляко, без пари и без плата” (Исая 55:1). С други думи, Бог каза: „Кое има стойност за вас? Не мислете за пари. Говорете Ми в стоки и услуги”.

През вековете, богати мъже са се опитвали да получат вечен живот, отказвайки се от богатството си. Те оставяли замъци, земи, богатства, огромни стада, бижута и скъпи дрехи, и всичко това с цел да спечелят Христос. Те ставали бедняци, хранели се оскъдно и носели животински кожи. Но по този начин никой от тях не намерил Исус.

Вярвам, че Павел е прекарал месеците си престой в Арабия, правейки бартер със Своя Отец. Представям си го как задава въпрос: „Господи, как мога да притежавам пълните богатства на Христос? Какво е необходимо да направя, за да ги имам?” А Отец му отговоря: „Ще ти кажа, Павле. Дай ми цялата си себеправедност. Тогава аз ще ти дам правдата на Христос. Дай ми всичките си добри дела, своите стремежи да ми угодиш, и аз ще ти дам Христовата святост само чрез вяра”.

„Предай Ми всичките си цели, амбиции, планове и надежди. аз ще ти дам самия Христос да живее в теб и чрез теб. Неговите желания ще станат твои и ти ще познаеш радостта и щастието, които никое постижение не може да ти даде”.

„Дай ми най-доброто от времето си. Дай ми цялото си доверие и увереност, всички твои грижи. Тогава ще спечелиш Христос. Ще притежаваш Неговата мъдрост и интимност, и всичко това без пари. Кажете ми, Павле, дали спечелването на Христос заслужава тази цена?”

Павел наистина спечели Христос. Той излезе от пустинята, изцяло притежавайки Неговото съкровище. Сега той свидетелства: „Старият Павел е мъртъв, а Христос е жив в мен. Всичките ми амбиции си отидоха. Всичко, което исках да бъда или да извърша преди, аз оставих в пустинята. Намерих съкровището на своя живот, и то е напълно достатъчно за мен. Исус е всичко, от което се нуждая”.

Може да попитате: „Къде е скритата мистерия в тази притча относно съкровището? Каква тайна е заровена там?” Павел ни дава отговор: „Тайната, която е била скрита за векове и поколения, а сега се откри на Неговите светиин; на които Божията воля беше да яви какво е между езичниците богатството на славата на тая тайна, сиреч, Христос между вас, надеждата на славата” (Колосяни 1:26-27).

С една дума, тайната е самият Христос във вас. Самото съкровище на небето живее във вас, притежавано е от вас.

2. Втората притча е за скъпоценната перлата.

„Небесното царство прилича още на търговец, който търсеше хубави бисери, и, като намери един скъпоценен бисер, отиде, продаде всичко що имаше и го купи” (Матей 13:45-46) .

Кой е търговецът в тази притча? Гръцкият корен тук го обяснява като пътуващ търговец на едро. Той също е един, който изпитва, прави проби. С други думи - изкарва си прехраната чрез оценяване по качество и продажна стойност на скъпоценни перли.

Знаем, че Исус е скъпоценната перла, която търговецът намери. Тя е много скъпа, има неизчислима стойност, защото търговецът продава всичките си други притежания, за да я придобие. Моят въпрос е: кой беше първоначалният собственик на този скъпоценен бисер? И защо е готов да се раздели с него?

Вярвам, че можем да намерим значението на перлата в Божиите вечни цели. Очевидно е, че перлата принадлежаше на Отец. Той притежаваше Христос така, както всеки баща притежава собствения си син. В действителност, Исус беше най-ценното и скъпоценно притежание на Отца.

Само едно нещо би накарало Отец да се откаже от този безценен бисер. Той го направи от любов. Той и Синът Му бяха направили завет преди сътворението на света, в който Отец се съгласи да се раздели със Сина Си. Той Го даде като жертва с цел да изкупи човечеството.

Апостол Петър споменава за високата цена на този ценен дар. Той говори за скъпата кръв на Христос, нашата перла с огромна цена. И все пак, когато главните свещеници изследваха този бисер, те го оцениха само на тридесет сребърника. „И взеха тридесетте сребърника, цената на оценения, Когато оцениха някои от израилтяните” (Матей 27:9). Помислете за това: Богът на вселената беше предоставил Своята безценна перла на разположение на всички, но тези хора я оцениха много ниско или без никаква стойност. Някои дори я нарекоха фалшива имитация.

Казвам ви, Господ сигурно скърби днес, когато вижда на каква малка стойност Неговият народ оценява този безценен бисер. За някои Христос не е нищо повече от музеен експонат - поставен е зад стъкло, без да може да бъде пипнат или хванат в ръце. Хората Го посещават веднъж седмично, за да Му се възхищават или да Го хвалят. Те се взират в Неговия кръст и се възхищават на жертвата Му с думите: „Каква красота! Колко славен е Той!“ Но никога не се сдобиват с перлата. Не правят бартер със Собственика, бивайки решени да я притежават на всяка цена.

Възлюбени, Божието намерение е Неговата перла да бъде намерена от тези, които са обсебени от това да я притежават. Все едно казва: „Моята перла е достъпна само за тези, които я ценят високо“.

Така търговецът в тази притча представлява много малка група вярващи днес. Тези служители са открили в Исус отговора на всяка нужда и вика своите сърца. Той се е превърнал в централен фокус на живота им. Те са утвърдили сърцата си да преследват тази награда с всичко в себе си, и на всяка цена ще я уловят.

Какво му струваше на търговецът да получи перлата?

Не забравяйте, че тази перла е безценна. Тя не може да се купи с пари. Просто няма достатъчно злато или сребро на земята, които да съответстват на стойността ѝ, и търговецът знае това. Той осъзнава, че може да прекара целия си живот в трупане на богатство, за да я получи, но усилията му да бъдат напразни.

Представям си го как казва на собственика: „Виж, аз трябва да притежавам перлата. С удоволствие ще направя бартер с целия си живот в услуги на Теб. Каквото и да поискаш от мен, аз ще го направя. Искам само я притежавам“. Отец му отговори с любов: „Дай ми сърцето си! Това е цената!“ След това четем: „Който ... като намери един скъпоценен бисер, отиде, продаде всичко що имаше и го купи“ (Матей 13:46).

Този търговец продаде самата си душа за перлата. Това му струваше ума, тялото и духа, „всичко що имаше“. Не само, че Собственикът му каза, че ще я получи в замяна: „Да, ще ми бъдеш посветен служител, но ще бъдеш много повече от това за Мен. Виж, давайки ми сърцето си, ти позволяваш да те осиновя. Аз ще те направя част от Моето семейство. Тогава ще бъдеш Мой наследник. Това означава, че ще притежаваш перлата заедно с Мен. Тя ще бъде както Моя, така и твоя“.

Нека ви кажа какво означават лично за мен тези две притчи.

Христос е съкровището в нивата и в Него аз открих всичко, от което някога ще се нуждая. За мен това означава следното:

Да не се опитвам да търся цел в служението. Да не търся удовлетворение в семейството или в приятелите. Да не изпитвам нужда да градя нещо за Бог, да бъда успешен, или да се чувствам полезен. Да не се съобразявам с тълпата или да се опитвам да докажа нещо. Да не търся начини да угаждам на хората. Да не се опитвам да мисля или разсъждавам по моя начин, за да изляза от трудностите.

Аз открих това, което търся. Моето съкровище, моята перла, е Христос, и всичко, което Собственикът иска от мен, е: „Дейвид, Аз те обичам! Позволи Ми да те осиновя. Вече съм подписал документите с кръвта на Моя Собствен Син. Вече си сънаследник с Него на всичко, което притежавам”.

Аз все още съм в процес на продажба на всичко, което имам. Аз все още давам на Отец времето си, мислите, своята воля и планове. Но знам, че обменям всичко това за едно съкровище. Търгувам го, за да си купя жива вода, хляба на живота, млякото и меда на радост и мир, и правя всичко това без пари. Цената е моята любов, моето доверие, моята вяра в Неговото Слово.

Каква сделка само! Аз давам своите мръсни парцали на упование в себе си и добрите си дела. Изоставям своите износени от стремежи обувки. Оставям назад моите безсънни нощи по улиците на съмнението и страха, и в замяна на това бивам осиновен от Царя.

Скъпи светия, ето какво се случва докато търсите перлата, съкровището. Исус ви предлага всичко, което е Той. Той ви носи радост, мир, цел, святост. И Той става всичко за вас: вашето събуждане, сън, вашата сутрин, следобед и вечер.

И така, какво струва Той за вас? Ако искате да Го имате, Той може да ви излезе по-скъпо, отколкото сте били готови да платите. Призовавам ви да започнете да копаете днес.

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.

© 2003 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771

[The Costliness of Possessing Christ / Високата цена да притежаваш Христос](#)